

21. நல்லதைச் சொல்லுகிறோம்

குயில். தினசரி, புதுவை, நாள் : 6.10.48 ப.2.

பிரஞ்சிந்திய மக்கள் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளும் முறையில் தம்ம்தம் கட்சிக் கொள்கையைத் தெளிவுபடுத்துவது நல்லது. நோக்கத்தை முடிவுபெற வைக்க அதுதானே வழி!

பிரஞ்சு அரசாங்கத்தில் உள்ள குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டலாம். இந்திய யூனியனில் இங்கிருப்பதை விட நன்மைகள் இருந்தால் தெளிவு படுத்தலாம்.

இங்குள்ளவர்களில் இன்னின்னார் அரசியலைக் கைப்பற்றினால் இன்ன வகையில் கெடுதி சம்பவிக்கும், என்பதை எடுத்துக் கூறலாம்.

நாங்கள் அரசியலில் செல்வாக்குப் பெற்றால் இன்னின்ன நன்மை செய்வோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டலாம்.

இவையெல்லாம் பிரசார முறைகளே ஆகும்.

ஆனால் இந்தப் பிரஞ்சிந்திய அரசாங்கத்திற்கும் இந்திய யூனியனுக்கும் மனக்கசப்பை உண்டு பண்ணுவதன் மூலமே தங்கள் கொள்கையை சாதித்துக் கொள்ள எண்ணுவது பிழையாக முடியும் என்று கருதுகிறோம்.

இந்திய யூனியனில் நடைபெறும் பத்திரிகைக்கு, யோசனையின்றி எந்த கடிதத்தையும் எழுதி விடவேண்டாம்.

இதைநாம், தந்திரமாகவோ, கொள்கையில், மாறுபட்டுள்ளவர்களை ஏமாற்றவோ கூறுவதாக நம் தோழர்கள் நினைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

22. பிரஞ்சு சர்க்கார் பணிகிறதா? காங்கிரஸ் பணிகிறதா?

குயில், தினசரி, புதுவை, நாள் : 7.10.48; பக்.2-3-4

பிரஞ்சிந்தியாவின் அரசியல் பதவி அவர்கட்கு எட்டாத பழம்.

பிரஞ்சிந்திய மக்கள் அவர்களைப் புறக்கணித்து விட்டார்கள். அவர்களை எட்டிக்காய் என்றார்கள். ஏன்? அவர்களில் பெரும்பாலோர் வக்கீல்கள்.

வக்கீல்களில் பெரும்பாலோர் தமக்கு அரசியலில் ஏற்படும் செல்வாக்கைத் தன்னலத்திற்கு ஆக்கிக் கெட்ட பேர் எடுத்தவர்கள்.

நாம் சொல்லும் இந்தக் கருத்தைப் புதுவையிலுள்ள ஒரு காங்கிரஸ் குழுவினரே ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அறிகுறியாக அந்த வக்கீல் காங்கிரசை இன்று வரைக்கும் அவர்கள் ஒதுக்கி வரவில்லையா?

இந்த நிலையில் சென்னை காங்கிரஸ் காரரில் சிலரின் தூண்டுதல் பெற்ற ஒரு சில பிரஞ்சிந்திய வாலிபர்களும் பதவி பெற முடியாத இரண்டொரு வாலிபர்களும் கெட்டபேர் வாங்கிய பல வக்கீல்களும். ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள்! என்ன முடிவு? சென்னைக் காங்கிரஸ் புறக்கணித்த பொது மக்களையும், அவர்களின் அபிலாஷைகளையும் பறக்கடிப்பது.

எப்படி முடியும்? பொது மக்களின் நேர் பிரதிநிதிகளான முனிசிபல் அங்கத்தினர். மேயர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினரில் பெரும்பாலோர் - இவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள்? - புதுவையிலுள்ள கலகக்காரர்களின் செயலை அவர்கள் அறவே வெறுக்கவில்லையா? கலகக்காரர் எண்ணத்தை அவர்கள் அறவே எதிர்க்கவில்லையா?

நடந்ததை நினைத்துப் பார்ப்போம் பிரான்ஸும் டெல்லியும். இந்திய யூனியனுடன் பிரஞ்சிந்தியா சேருவதா சேருவதில்லையா என்பதற்கு மக்கள்

எண்ணத்தைத் தெரிந்து நடந்து கொள்ளலாம் என்று முடிவு கட்டினார்கள். அதற்கு முதலில் முனிசிப்பல் தேர்தல்களை நடத்துவது என்றார்கள். அதை நடத்தும் முறையையும் வகுத்தார்கள். அதன்படி தேர்தல் நாளும் 10.9.48 என்று குறித்தாய் விட்டது. இத்தேதிக்கு முன்னதாகவே; சோஷலிஸ்டு கட்சியும். கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் தேர்தல் பிரசாரத்தைத் தொடங்கி நடத்தி வந்தன. இங்குள்ள காங்கிரஸ் அப்போது என்ன செய்தது? பள்ளிக் கூடப் பிள்ளைகள் தான் அகப்பட்டார்கள் அவர்கட்கு அவர்களை ஏமாற்றித் தூக்கிவிட்டார்கள். அப்பிள்ளைகளை என்ன செய்யச் சொன்னார்கள்? சட்டத்தை மீறச் சொன்னார்கள்? மாணவர்கள் என்ன நினைத்து மீறினார்கள்? நாம் சட்டத்தை மீறினால் நம்மைப் பிரஞ்சிந்திய சர்க்கார் சிறையில் போடுவார்கள். அப்படிப் போட்டால் தினம னி சொல்லுகிறபடி இங்குள்ள காங்கிரஸ் வக்கீல்கள் சொல்லுகிறபடி இந்தியப் படை பிரஞ்சிந்தியாவில் புகுந்து பிரஞ்சிந்திய சர்க்காரை உதைத்துத் தங்களையும் மீட்டுக் கொண்டு தங்களுக்கு வேண்டிய தெத்தாக்களையோ லாம்பேர்களையோ பிரஞ்சிந்தியாவின் தற்கால அதிகாரிகளாக நியமித்து விடுவார்கள் என்று எண்ணித்தான் சட்டத்தை மீறினார்கள். அவர்கள் நினைத்தபடி. வக்கீல் காங்கிரஸ் சொல்லியபடி, அந்த இந்திய யூனியனின் சர்க்காராவது செய்து தொலைத்ததா என்றால் ஒரிழுவும் இல்லை. இன்று வரைக்கும் பிள்ளைகள் சிறையில் தான் தூங்குகிறார்கள்.

பிள்ளைகளைத் தூக்கிவிட்டது தவிர இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர் என்ன செய்ய முடிந்தது? ஓமந்தூராரிடம் பணம் கேட்டுப் பார்த்தார்கள், வக்கீல்களுக்குச் சலுகை கேட்டுப் பார்த்தார்கள். இவையெல்லாம் மக்களின் ஆதரவுடையவர்களின் செயல்களா?

அதன் பின் என்ன செய்தார்கள்? தினமணியைப் பிடித்தார்கள் கலகத்திற்கு!

அதன் பிறகு என்ன செய்தார்கள்? 10.9.48 எலக்ஷனை நிறுத்த வேண்டும் என்று கெஞ்சினார்கள் இது யாருடைய தோல்லி?

இந்திய யூனியன் கோரியபடிதான் பிரஞ்சிந்தியா, முனிசிப்பல் தேர்தலை ஒத்திவைத்தது என்பது மூடத்தனமான கலகக்காரர்களின் பேச்சே தவிர எண்பிக்கக் கூடியதாகுமா?

அப்படியே இருந்தாலும், இதைப் பிரஞ்சிந்திய சர்க்காரின் பணிவு என்று எப்படிச் சொல்வது?

செல்வாக்கிருப்பதாகச் சொல்லும் பிரஞ்சிந்தியக் காங்கிரஸ்காரர்களே தேதியைத் தள்ளி வைக்கிறோம். உங்களுக்குச் செல்வாக்கிருந்தால் நீங்கள் வெற்றிபெறச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கிறோம் என்று அவர்களின் பெருந்தன்மையைக் காட்டிக் கொண்டதாகத் தானே கூறவேண்டும்? இது தானே பெருந்தன்மைக்கு அழகு?

சரி தேதியைத் தள்ளிவைத்தார்கள். என்ன செய்தது காங்கிரஸ்? எங்கு சென்றது காங்கிரஸ்? எந்த மக்களைத் திருப்ப முடிந்தது காங்கிரசால்?

இப்போது என்ன செய்கிறது காங்கிரஸ்? முனிசிப்பல் தேர்தலே வேண்டாமாம். ரெபராண்டம் என்ற பொது வாக்கெடுப்பும் வேண்டாமாம் - இந்த முடிவுக்கு எதிராக இருப்பவர்களுக்கு ஹைதராபாத் ராஜாக்கர்களுக்கு நேர்ந்த கதிதான் என்ற கருத்துப்பட எழுதுகிறது தினமணி! இப்போதே இங்கிலீஸ்காரர் போல் பிரஞ்சு சர்க்கார் இதைவிட்டுப் போய்விட வேண்டும் என்று மரியாதையாய் விண்ணப்பிக்கிறது. பிரஞ்சு இந்திய சர்க்காருக்கு.

ஹைதராபாத் நவாபைத் தட்டிக் கொடுத்து அங்கு இந்துக்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்தவர்களான ராஜாக்கர்களை இந்திய யூனியன் சிறையில் வைத்தது.

ஆனால் பிரஞ்சிந்தியாவில், ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் போல் ஒத்திருக்கும் இந்து, முஸ்லீம். கிறிஸ்துவர்களைச் சிறையில் வைத்து விடுவோம் என்று கூறுகிறது 'தினமணி' ஆனால், பிரஞ்சு சர்க்காரை இன்னது செய்வோம் என்று 'தினமணி' ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு மரியாதை வைக்கிறது. கெஞ்சுகிறது. அவர்கள் அயலவர் என்றும் அதுவே கூறுகிறது.

தேசபக்தி பேசுகிறது. இங்கு இந்தியா யூனியனில் உடனடியாகச் சேரமாட்டோம் என்று கூறுகிறவர்கள் ராஜாக்கர்கள், பிரஞ்சிந்திய சர்க்கார் ஹைதராபாத் நிஜாம் தினமணி மிரட்டுகிறது. அது மிரட்டுகிறபடி இன்றைக்கே இங்குள்ளவர்களை ராஜாக்கர்களாக்கித் தொலைத்தால் நாள்

வீணாகாதே! வீண் தொல்லை ஏற்படாதே!

டில்லி சர்க்காரும் பிரஞ்சு சர்க்காரும் சேர்ந்து ஏற்படுத்திய முடிவுக்கு மாறாக - குறித்த நிபந்தனைப்படி முதலில் முனிசிப்பல் எலக்ஷன் நடப்பது அதன் பின் ரெபரெண்டம் என்ற பொதுவாக்கெடுப்பு நடப்பது - என்பதற்கு மாறாக எந்தப் புது மாறுதலையும் இங்குள்ள பெருமக்கள் அனுமதிக்கவில்லை. பொதுமக்களின் எண்ணப்படி இந்தப் பிரஞ்சிந்திய ஆட்சி நடைபெறுவது உண்மையானால் - பொதுமக்களின் இந்த எண்ணத்திற்கு மாறாக எந்த முடிவையும் செய்யக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறோம்.

23. கலகக்காரர்கள் கயிறு திரிக்கிறார்கள்

குயில், தினசரி, புதுவை, நாள்:- 8.10.48; பக்-2-3

ஆதாரமற்ற பேச்சுக்களுக்கு அணுவத்தனையும் அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

நமக்குக் கொம்முயன்களிலிருந்தும் காரைக்காலிலிருந்தும் சில கடிதங்கள் வந்துள்ளன. அக்கடிதங்கள் 'தினமணி' பத்திரிகையின் பொறுப்பற்ற பொய்ப் பிரச்சாரத்தையும் உள்ளூரில் இருக்கும் இரண்டொரு வக்கீல்கள் கட்டிவிடும் கயிறுகளையும் நம்பி எழுதப்பட்டவை என்று தோன்றுகிறது.

ஒரு படித்த டாக்டர். தம் நண்பர் வழியாகச் சொல்லியனுப்புகிறார் நமக்கு! என்னவென்று?

"நாம் இந்திய யூனியனில் சேரமாட்டோம் என்று கூறினால் நம்மை எல்லாம் காட்டிக் கொடுப்பவர் என்ற குற்றம் சாட்டி, இந்திய சர்க்கார் பிடித்துக் கொண்டு போய்விடுவார்களே" - என்று

இவருடைய பேதமைக்கு நாம் இரக்கப்படாமல் வேறென்ன செய்ய முடியும்.

இவர் நினைப்பது நேர் மாற்றமானது. ஒருவன் எந்தச் சட்டத்தின் கீழ்க் குடித்தனம் செய்கிறானோ அவன், அந்தச் சட்டத்திற்கு உடைய அரசாங்கத்தை மற்றோர் அரசாங்கத்திற்குக் காட்டிக் கொடுப்பவன்தான் காட்டிக் கொடுக்கும் குற்றத்தைச் சேர்ந்தவன், பிரஞ்சிந்திய அரசாங்கத்தின் சட்டத்தின்படி, தக்க வகையில் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கும் பேர் வழிகள், இப்போது தாமே ஒன்றையும் சொல்லாமல் ஏமாந்தவர்களைத் தூக்கிவிட்டுக் கலகம் செய்து கொண்டு போவது எதற்கு என்றாவது மேற்படி படித்தவர் தெரிந்து கொள்ளவில்லை போலிருக்கிறது.

டில்லியும் பிரான்சும் கூடி ஓர் முடிவு செய்துள்ளது. அது என்ன?

பிரஞ்சிந்திய மக்கள் இந்திய யூனியனில் சேர நினைக்கிறார்களா? இல்லையா? என்பதையறிந்து கொள்வதற்காக முனிசிப்பல் தேர்தல் நடத்தி

அதில் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு மெபரெண்டம் என்ற பொது வாக்கெடுப்பை நடத்த வேண்டும், என்பதுதான் அந்த முடிவு.

இவ்வாறிருக்கையில் இந்த முடிவுக்குப் பாதகம் விளைக்கும் முறையில் செய்யப்படும் காரியங்கள் அனைத்தும் குற்றமே! பாதகம் விளைப்பது மட்டுமல்ல, பாதகம் விளையத்தக்க முறையில் பேசினாலும் குற்றம் தான். இதுவே குற்றமானால், இங்கு நடக்கும் கலகச் செயலும் பேச்சும் இந்த அரசாங்கத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கும் முறையில் நடைபெறும் குச குச வேலைகளும் எவ்வளவு குற்றம் என்பது விரைவில் தெரியத்தான் போகிறது.

மற்றும், கடிதக்காரர்கட்கு நாம் கோறுகிறோம். 'தினமணி'கள் கலகக்காரர் சிலர் கயிறு திரிக்கிறார்கள்.

இங்குத் தனித்தனியாக - அக்கம் பக்கம் பார்த்துக் கொண்டு பேசும் வக்கீல்மார்களின் வார்த்தையில் உண்மையிருக்கவில்லை. அவர்களையே கேட்டுப்பார்க்கலாம்" ஏனையா, இப்படியெல்லாம் பயமுறுத்துகிறீரே, இதை வெளிப்படையாய் ஏன் சொல்லவில்லை. எழுதப்பட ஏன் கூறவில்லை என்று

இதே நேரத்தில் இந்திய யூனியனில் சேர்ந்து விட வேண்டும் என்று கூறுகிற எந்த யோக்கியனாவது, இதே நேரத்தில் தான், பிரஞ்சிந்திய மக்களின் வரிப்பணத்திலிருந்து கொள்ளையடித்து உண்ணுவதை விட்டு, தன் உத்தியோகத்தையோ பதவியையோ வேண்டாம் என்று கூறினானா?

பிரஞ்சிந்தியாவில் அன்னியருக்கு அடிமையாக இருக்க ஒரு நொடியும் சம்மதிக்க மாட்டோம் என்று பேசும் யோக்கியர்கள் சம்பளம், வருமானத்தை மட்டும் வாரி வட்டிக்கு விடலாமா? அப்படியானால் என்ன அர்த்தம்? இன்றைக்கே இந்திய யூனியனில் சேர வேண்டும். நீங்கள் சேராவிட்டால் பிரஞ்சிந்தியாவிலேயே கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருப்போம் நாங்கள் - ஆதலால்தான் இப்போதே எங்கள் பதவி அலுவல்களை விட மறுக்கிறோம் என்று அவர்கள் கூறுவதாகத்தானே அர்த்தம்.

24. 'தினசரி'யின் கருத்து.

குயில், தினசரி, புதுவை, நாள் : 9.10.48 ப.2

முனிசிப்பல் தேர்தல் நடந்தாலும் நடக்காவிட்டாலும் சரி, இந்திய யூனியனில் சேருவதைப் பற்றி வோட் எடுப்பது தனியாக நடைபெற வேண்டும்; அதுவும் இந்திய சர்க்காரின் மேற்பார்வையில் நடக்க வேண்டும்.

என்று நேற்றைய (8.10.48) தலையங்கத்தில் 'தினசரி' கூறுகிறது.

டில்லியும் பிரான்சும் பேசி முடித்ததற்கு மாறாகத் 'தினசரி' இப்படிச் கூறுவது சரியா?

மேலும் 'தினசரி' என்ன சொல்லுகிறது?

இதற்குப் பிரஞ்சிந்திய சர்க்கார் சம்மதிக்காவிட்டால் தாராளமாக அவர்கள் ராஜ்யத்தை நடத்தட்டும்; இந்தியாவுக்கும் அவர்களுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமும் வேண்டியதில்லை. இந்தியாவிலிருந்து தற்சமயம் கொடுத்து வரும் சகல உதவிகளையும் நிறுத்தி விட வேண்டும் என்கிறது.

'தினசரி' இன்று இப்படிச் கூறுகிறது. இதை இந்திய சர்க்கார் ஏன் அன்றைக்குக் கூறவில்லை. இன்றைக்காவது 'தினசரி' கூறுவதை இந்திய சர்க்கார் ஆதரித்துக் கூறட்டுமே.

தலைமைச் சர்க்காரின் முடிவை மீறித் 'தினசரி' தன் சென்னை மாகாண சர்க்காரைக் கொண்டு பிரஞ்சிந்தியாவைத் தான் நினைக்கிறபடி செய்து விடுமானால், ஏன் காமராஜர் தலைமைச் சர்க்காரை நோக்கிக் காவடி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்?

வட நாட்டானின் தொடர்பைச் சென்னைச் சர்க்கார் அறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது தானே கருஞ்சட்டைக்காரர் எண்ணம். வடநாட்டானுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் சுதந்திர நிலையில் 'தினசரி'யே தென்னாட்டின் மதிப்புக்குரிய தலைமை தாங்கி ஆட்சி நடத்தும் நிலை ஏற்பட்டால் அதுபற்றி மகிழ்பவர், கருங்சட்டையினர் தான் என்பதைத் 'தினசரி' அறியாதா? அத்தகைய நிலை வந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. வந்தவுடன் பிரஞ்சிந்திய மக்கள் சென்னையுடன் சேரத் தயங்கமாட்டார்கள்.

வந்தவுடன் பிரஞ்சிந்திய மக்கள் சென்னையுடன் சேரத் தயங்கமாட்டார்கள். அப்போது எங்களை இந்தப் பிரஞ்சிந்திய சர்க்கார் சேர வொட்டாமல் செய்து விட நினைத்தாலும் அவர்களால் முடியவே முடியாது.

பாரதியார் முதலியவர்கள் அங்குள்ள நிலைமை பிடிக்காததால் பிரஞ்சிந்தியாவில் வந்திருந்தார்கள். நிலைமை, சரியான பின் அங்கு வந்து விட்டார்கள். அதுபோல் பிடிக்காத நிலை அங்கு இப்போது இருக்கிறது. கருஞ்சட்டைக்காரர் நிலைமை சீர்ப்பட்டதும் வந்துவிட எண்ணுவதில் என்ன பிழை!

25. கிருஸ்துவ அறிஞர்கட்கு

குயில், தினசரி, புதுவை, நாள் : 11-10-48; பக்--2-3

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி, நேரிடையாக இந்தியாவில் இருந்த நாட்களில் அங்குள்ள பார்ப்பனர் உத்தியோகங்களையெல்லாம் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். நல்லநிலையை அடைந்தார்கள். எங்கும் அவர்கள்! எதிலும் அவர்களின் அதிகாரம்! இதை மறுக்க முடியாது.

பிரஞ்சிந்திய சர்க்காரில் இங்குள்ள உயர்சாதிக் கிறிஸ்தவர்கள் உத்தியோகங்களை அடைந்தார்கள், நல்ல நிலையில் இருக்கிறார்கள். எங்கும் அவர்கள். எதிலும் அவர்கள் அதிகாரம்! இதை மறுக்க முடியாது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியானது நாளடைவில், இந்திய மக்களிடம் தன் சமநோக்கத்தைக் காட்டத் தொடங்கியது அது மக்கள் நிகர் என்றது. எல்லாரும் அரசியலில் பங்கு பெறலாம் என்று கூறும் நிலையை அடைந்தது.

இது பார்ப்பனர்க்குப் பிடிக்கவில்லை. ஏன்? இருக்கும் உத்தியோகத்தை-பதவிகளை-எல்லாருக்கும் அல்லவா பங்கிட வேண்டும்? முஸ்லிம்களும். கிருஸ்துவர்களும், பார்ப்பனரல்லாத பெருமக்களும் சமம் என்றால் பார்ப்பனர்பாடு ஆபத்துத்தானே?

அதனால் பார்ப்பனர், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியைத் தொலைத்து விடத்தான் வேண்டும் என்று கூச்சலிட்டார்கள். இது பிரிட்டிஷ்காரனுக்குத் தெரியும். அவன் என்ன செய்தான்? உத்தியோகத்தைப் பங்கிட்டுத் தரும் அதிகாரத்தைப் பார்ப்பனர்கள் கையிலேயே கொடுத்துவிட்டுத், தன்னைவிட்டு இந்தியாபோய் விடாமலிருப்பதற்கு மட்டும், மறைவான - ஆனால் மறுக்க முடியாத நிலையில் தன் சங்கிலியின் கொக்கியை இந்தியாவின் தலையில் பொருத்திவிட்டுப் போய் விட்டான்! அதனால் பார்ப்பனருக்கும், இந்த உண்மையை உணரமாட்டாத பார்ப்பனக் கூலிகட்கும் இப்போது மிக்க மகிழ்ச்சி. இதைத்தான் அவர்கள் சுயராஜ்யம் வந்துவிட்டது. வந்துவிட்டது என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மெனண்ட்பேட்டன் இடம் ராஜகோபலாச்சாரிக்கு வந்து விடவில்லையா? மற்றும் எல்லாப் பார்ப்பனரும் எல்லா இடத்திலும் குந்திக் கொம்மாள் அடிக்க வில்லையா?

பிரஞ்சிந்திய சர்க்கார் அப்படியல்ல. இந்தச் சர்க்கார் இங்கு அடிவைத்த நாளிலிருந்தே எல்லாரும் சமம் என்று தான் சொல்லித் தன் மூலக் கொள்கையை இன்றுவரை நிலை நிறுத்தி வருகிறது.

இனிமேல் ஒரு சமூகத்தின் நிலையைக் குலைக்கும் படி அது நடந்து கொள்ள எந்தக் காரணமும் இல்லை, இருக்கவும் முடியாது. சில வெள்ளைக்காரர் ஓட்டர்லிஸ்ட் இரண்டாகவே இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்தார்கள்; முடிந்ததா?

தெப்பிய்த்தே வெள்ளைக்காரர்தான் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணியதுண்டு. விட்டோமா? நம் ஒற்றுமையால் ஆக்கக் கூடாதது ஒன்றுமேயில்லை. அறிவுடையவர்கள் இதை நன்றாக எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த நிலையில், இந்திய யூனியனில் நாம் சேர்ந்து விட்டதாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்! உயர் ஜாதிக் கிருஸ்துவர்களின் நிலை என்ன ஆகும்?

‘தினமணி’ சொல்லுகிறபடி புதுவை, காரைக்கால்கள் பிரிக்காதானே!

சுகவாசஸ்தலங்கள் அனைத்தும் பார்ப்பனர்கட்குத் தானே!

திரு. கர்ணேந்திர முதலியாரும் எச்சிலை எடுக்கும் காப்பி ஓட்டல் பார்ப்பானை விடமட்டம் என்று சொல்லவில்லை.

இந்திய யூனியன் நிலை திருந்தித்தான் வருகிறது.

ராமராஜ்யம் ஒழிந்துதான் வருகிறது. இந்திய கிருஸ்துவ, இஸ்லாமியத் திராவிடர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் திராவிட நாடு சென்று கொண்டதான் இருக்கிறது.

திருந்தும். நாம் அந்நாளில் சேருவோம் என்று கிருஸ்துவ அறிஞர்கட்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்.

26. முஸ்லீம் அறிஞர்கட்கு

குயில், தினசரி, புதுவை, நாள்:12-10-48; பக்-2-3

தென்னாடு அதாவது திராவிட நாடு இப்போதுள்ள கொடிய ஆட்சி தீர்ந்து நன்னிலையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. திராவிடநாடு தன் விடுதலையைப் பெற நாள் செல்லாது.

அது வரைக்கும் முஸ்லீம், இந்து, கிருஸ்துவர் ஆகிய திராவிடர் அனைவரும். பிரஞ்சிந்தியாவின் சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு எப்போதும் போல், ஒற்றுமையாகவும், உரிமையுடையவர்களாகவும் இருந்து வர வேண்டும்.

பிரஞ்சிந்தியாவில், வியாபார வரிக் கொடுமை இல்லை. அமிதலாபவரி என்னும் அண்ணாந்தாள் இல்லை.

முஸ்லீம்களை அவர்கள் முஸ்லீம்கள் என்பதற்காகவே கொடுமைப்படுத்துவோர் இங்கில்லை, இருக்கவும் முடியாது.

இங்கு எல்லாருக்கும் வாக்குரிமை இருக்கிறது. அங்கில்லை.

எல்லா மாணவர்க்கும் இங்கு இலவசக் கல்வி, இது அங்கு இல்லை.

ஆலை. அச்சக் கூடம் முதலிய தொழிற் சாலைகளுக்கு இங்கு எவ்வித நிர்பந்தமும் இல்லை. அங்கே அவைகளுக்கு, மூச்சுத் திணறத்தக்க நிபந்தனைகள் உண்டு.

நிலவரி, வீட்டுவரி இங்கு இலகு அங்கே விற்பனைவரி, கொள்முதல் வரி முதலிய ஜனவரிகட்கு அளவில்லை.

அலுவல்காரர்கட்கு இங்கு அதிகச் சம்பளம், அங்கு சாப்பாட்டுக்கே இழுப்பு

இங்கே பழைய ராணுவ சிப்பாய்களுக்கு 100 முதல் 1000 வரை மாதச் சம்பளம் நடக்கிறது. அங்கே அவர்கள் பாடு அரோகரா!

இந்தச் சம்பளத்தை பிரஞ்சுசர்க்காரின் பணத்திலிருந்து பெரும்பாலும் கொடுத்து வருகிறார்கள்.

நம் வரிப்பணத்திலிருந்தல்ல!

இந்தப் பிரஞ்சிந்தியா இன்றைக்கே இந்திய யூனியனோடு சேர்க்கப்பட்டு விட்டால் சைகோன் முதலிய இடங்களிலிருக்கும் சொத்துக்கள் கோவிந்தா!

இன்னும் இங்கு நமக்கு வேண்டிய தேவைகளை நாமே செய்து கொள்ள உரிமையுண்டு. அங்கு முஸ்லீம்களும் இந்நாட்டு மக்கள் அவர்களும் உடன் பிறந்தவர்கள் என்ற அரிச்சுவடி கூடத் தெரிந்த பாடில்லை!

இவைகளையெல்லாம் நாம் பன்முறை கூறிவருகிறோம் இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள். இங்கு இத்தனை நன்மைகள் இருக்கின்றனவே இதுபோலவே அங்கும் 'யூனியனில்' ஏற்பாடு செய்கிறீர்களா? என்று யூனியன் காங்கிரசைக் கேட்கிறார்களா? கேட்டிருந்தால் அதற்கு அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பது பற்றிப் பேசுவதேயில்லை.

அங்கும் இத்தகைய நன்மைகளையும், உரிமைகளையும் ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்றும் சொல்வதில்லை.

அது தாய் நாடு - இங்கு நாம் பிரஞ்சுக்காரருக்கு அடிமையாயிருக்கக் கூடாது என்கிறார்கள்.

நாமா அடிமைகள்? நமக்கேற்ற தேவைகளை நாம் விரும்பியபடி ஏற்பாடு செய்து கொள்ளும் நாம் உரிமையுடையவர்களா?

லக் என்ற முஸ்லீம் ஸ்தாபனமே இருக்கக்கூடாது என்று உளறுகின்றவர்க்கே ஆதிக்கம் தந்து வரும் அவர்களா மனித உரிமை தெரிந்தவர்கள்?

யார்க்கும் உரிமை எதற்கும் உரிமை என்னும் நாமா மனித உரிமை தெரியாதவர்கள்?

முஸ்லீம் அறிஞர்களே

உடனடியாக இந்திய யூனியனில் சேரவேண்டுமா? உடனடியாகச் சேர வேண்டாம் என்பது பற்றி நன்றாகயோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுகிறோம்.

**குயில் கிழமை இதழ்களில்
வெளியான
தலையங்கக் கட்டுரைகள்**

1. குயில்

3831
திருச்சிராப்பள்ளி.
620 024.

(குரல் 1, இசை 1, 1.6.58)

‘குயில்’ மீண்டும் வெளிவருகின்றது. தமிழர்கள் ஆதரிக்க குயில் பாட்டும் உரைநடையுமாக வெளிவரும். குயில் தமிழின் அருமை பெருமைகளைக் கூறும். தமிழ்மேல் பகைவர் வீசிய வீசுகின்ற குப்பைகட்குப் புயலாகும். அதன் உண்மை அழகுக்கு விளக்காகும். குயில் தமிழறம் தமிழொழுக்கம் முதலியவை இன்னவையென்றும் சாதி என்ற அழுக்கற்றவர் தமிழர் என்றும் பாடும். குயில் எல்லாம் உடையவர் தமிழர் என்னும் அவர்பால் இன்று இல்லாதது ஒற்றுமை உணர்ச்சி ஒன்றே என்றும் குயில் தமிழரின் நல்வாழ்வு தமிழ்நாடு விடுதலை பெறுவதில்தான் இருக்கின்றது என்ற உண்மையைத் தமிழர் உணரச் செய்யும். குயில் அரசியற் சோலையில் புகும் மக்களியல் மாந்தளிர் உண்ணும். பொருளியற் பண்பாடும்.

குயில் படிப்போர்க்கு ஒன்று

குயில் பிறரால் எழுதப்படும் பாட்டு உரைநடைகட்கு அவரின் புனைபெயர் அல்லது இயற்பெயர் இட்டிருக்கும். ஆசிரியரால் எழுதப்படுவனவற்றிற்குப் புனைபெயரோ இயற்பெயரோ இரா.

குயில் பற்றி ஏட்டாசிரியர்க்கு ஒன்று

குயிலில் வெளிவரும் ஒரு பாட்டையோ ஒரு கட்டுரையையோ மட்டும் தம் ஏட்டில் எடுத்தாளலாம்.

குயில் பற்றி நூலாசிரியர்க்கும் நூல் வெளியிடுவோர்க்கும் ஒன்று

குயிலினின்று பாட்டையோ கட்டுரையையோ அவற்றின் ஒரு பகுதியையோ முழுவதையுமோ எடுத்தாள ஆசிரியர் ஒப்புதல் வேண்டும்.

குயில் பற்றிப் படக்கலை ஆசிரியர்க்கு ஒன்று

பாட்டையோ உரைநடையையோ அவற்றில் ஒரு சொற்றொடரையோ அப்படியே கையாள்வதும் சொல்லை மாற்றிக் கையாள்வதும் சழக்கும்.

இன்றியமையாச் சிறப்பின் வாயிலும்
குன்ற வருப விடல் (குறள்)

2. படிக்க விருப்பந்தான் பள்ளியில் வகுப்பில்லை

(குயில் 8.6.58)

தமிழர்கள் இருட்டுக் கிடங்கில் குடிபுக வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அதற்கு முன் அவர்கள் ஒளி தழுவிய வெளியில் நல்வாழ்வு நடத்தியவர்கள்.

ஆயிரத்து ஐநூறுபாண்டின் முற்பட்டதான இறந்தகால நிழற்படத்தை உற்றுநோக்குங்கள். தமிழர்கள் எல்லோரும் படித்தவர்கள். ஆயிரத்தொருவர் புலவர். பதினாயிரத்தொருவர் பாவாணர். பல்கோடி தமிழ்மக்களும் படித்தவர்கள். அவர்கள் ஒளியுலகில் நல்வாழ்வு நடத்தி இன்புற்றுக் கிடந்தார்கள்.

அதன் பிற்பட்ட காலத்தில் தமிழர்களின் நிலை மாற்றமடையத் தொடங்கியது. "ஆறிடும் மேடும் மடுவும்போல் ஆம் செல்வம் மாறிடும் ஏறிடும்" - அன்றோ? மாறியே விட்டது. பிறக்கும்போதே ஒருவன் உயர்ந்தவனாம். ஒருவன் தாழ்ந்தவனாம். தமிழர்கள் அனைவரும் தாழ்ந்தவர்களாம். அவர்கள் உயர்ந்த சாதியார்க்கு அடிமையாயிருந்து காலந்தள்ள வேண்டுமாம்.

தமிழர்கட்குப் படிப்பு ஒன்றா? அறிவுத்துறையில் அவர்கட்கு நாட்டம் ஏன்? என்றதொரு கொள்கை பரவிற்று. தமிழர்கட்கிடையில்! இந்த நெருப்பு மழைக்குக் குடை எது? கல்விக்கும் தமிழர்க்கும் தொடர்பற்றுப் போயிற்று. தமிழ்ச்சான்றோர் அனைவரும் தமிழரை நோக்கிக் 'கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே' என்று கதறினர். 'கற்க கசடற' என்று கதறினர். இதற்கு மாறாகக் கல்வியின் பயனையே மறந்தனர். தமிழர்கள் இருட்டுக்கிடங்கில் குடிபுகுந்தனர். வெளியில் எட்டிப் பார்க்கவும் எண்ணினாரில்லை.

தமிழர்கள் கோயில்கள் கட்டினர். எங்கும் பெரிது பெரிதாக அருளைத் தேடச் சொன்னார்கள். விரைவில் இறந்து ஒழியும்படி இருட்காலமே தலைதூக்கி நடந்து கொண்டிருந்தது. இப்போதுதான் இந்த நூற்றாண்டின் நடுவில் தான் ஒரு மின்னல் தோன்றிற்று. காதுகிழிய இடி ஒன்று இடித்தது. இருட்டுக் கிடங்கில் அடைபட்டிருந்த தமிழர் வெளியில் எட்டிப் பார்த்தார்கள். ஒளி தழுவிய வெளி வாழ்க்கைக்கு நல்லதாகக் காட்சியளித்தது.

கல்விப் பயனை உணர்ந்தார்கள். தம் மக்களின் கண்ணற்ற நிலையை எண்ணிக் கலக்கினார்கள். இந்த நிலை வரவேற்கத் தக்கதன்றோ? தமிழ்மக்களின் தலைவர் என்போர் ஆட்சியில் அமர்ந்துள்ளோம் என்போர் அனைவரும் இந்நிலை கண்டு மகிழ வேண்டுமன்றோ?

கல்விக் கழகம் நோக்கித் தாம் பெற்ற மகனை - மகளைக் கையிற் பிடித்துச் செல்கிறார்கள்; கண்கலங்கித் திரும்புகிறார்கள்; வகுப்பில் இடமில்லையாம். அரசியல் தலைவரும் ஆளவந்தாரும் சிரிக்கிறார்கள். இந்நிலையைக் கண்டு. ஏன் எனில், சிபார்சுக்குத் தம்மிடம் வரவேண்டிய நிலை பெற்றோர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டதல்லவா?

மெய்யாகவே, ஒரு மாணவருக்கு ஒரு துறையில் ஒரு வகுப்பில் இடங்கோரி ஆளவந்தார் வீட்டு - அரசியல் அலுவல் தலைவர் வீட்டுக் குறட்டுப் பந்தலின் காலைப் பிடித்துக் காத்திருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டு விட்டது.

ஆளவந்தார்கள் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடுகிறார்கள். ஆயிரம் கோடி செலவிடப் போகிறோம் என்று காரில் திரிவதன் வாயிலாகவே அத்தொகையைச் செலவிட்டு வருகிறார்கள்.

வானக் கூரையைச் சிறிது தாழ்த்தப் போகிறார்களாம். வையத்தைச் சிறிது உயர்த்தப் போகிறார்களாம். கடலை பெரிதாக்கப் போகிறார்களாம். மலையைக் குள்ளமாக்கப் போகிறார்களாம். பயனுள்ள வேலையாக இருக்கலாம் படிப்போர்க்கு வகுப்புக்கள் நிறைய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமா இல்லையா?

இன்றியமையாத வேலை எது?

இன்று கோடிக்கணக்காக உள்ள தமிழ் மாணவர்களின் நிலை என்ன? கண்ணீருடன் கம்பலையுமாகத் திரிகின்றார்களே வகுப்பு வாங்கித் தரும்படி. அவர்கட்கு வசதி செய்து தரும் வேலைதான் அரசினர்க்கும் ஆளவந்தார்க்கும் முதல் வேலை.

3. நன்றே செய்க! அதையும் இன்றே செய்க!

(குயில்; குரல் 1, இசை-5; 1.7.58)

எந்த வட்டாரத்தில் தி.க. கொள்கை பரவவில்லை - அந்த வட்டாரத்தில் விரைவில் பணி தொடங்க வேண்டும். எந்த வட்டாரத்தின் தலைவர் மேல் உறுப்பினர்கட்கு வெறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது? அந்தத் தலைவர், தம் பதவியை விட்டு விலகிக் கொண்டு அமைதியை நிலைநாட்ட வேண்டும். அந்தத் தலைவர் விலகாவிட்டால் பெரியார் அவர்களே சொல்லி விலகும்படி செய்ய வேண்டும்.

எந்த வட்டாரத்தின் தலைவரிடமுள்ள உறுப்பினர் பட்டியல் குறுகலாய் இருக்கின்றது. அந்தத் தலைவர் அப்பட்டியலை விரிவுபடுத்த வேண்டும். அந்தத் தலைவர் மறைவான காரணத்தால் உறுப்பினர் தொகையை விரிவுபடுத்தவில்லையானால் அந்தத் தலைவர் செய்கையை உற்றுக் கண்காணிக்க வேண்டும். எந்தப் பகுதியில் கழகக்கொடி பறக்கவில்லை? அங்கு கழகக்கொடியைப் பறக்கச் செய்ய வேண்டும்.

எந்தப் பகுதியில் விடுதலை பரவவில்லை? அங்கு விடுதலையைப் பரப்பக் கண்ணும் கருத்துமாய்ப் பணிசெய்ய வேண்டும். எந்தப் பகுதியில் கழகக் கொள்கை பற்றிய நூற்கள் பரவவில்லை? அங்கு நல்லெண்ணத்தோடு-பொறுப்போடு பரப்ப வேண்டும். எந்தத் தனி உறுப்பினர், எந்த அலுவலக உறுப்பினர், எந்தத் தலைவர், கண்ணீர்த் துளிகளிடமோ காங்கிரஸ்காரர்களிடமோ, கம்யூனிஸ்ட்களிடமோ தொடர்பு வைத்திருக்கிறார்கள்? - அவர்களுக்கு உடனே நல்லறிவு புகட்ட வேண்டும்.

இப்படியெல்லாம் நாம் கூறுவதால் எந்த வட்டாரத் தலைவரும், உறுப்பினரும் வருத்தப்படமாட்டார்கள் என நம்புகின்றோம்.

இன்று இந்த உலகத்தில் தி.க. உறுப்பினர் போன்ற தன்னலமற்றத் தவத்திருவாளர்களைக் காணமுடியாது. உடல், பொருள், ஆவி இம்மூன்றையும் கழக முன்னேற்றத்திற்குத் தமிழரிடம் பொதுநலத்துக்கு அளித்த-அளிக்கின்ற தவத்திருவாளர்களைப் பெரியார் விலாப்புறத்திலின்றி வேறு எங்கு காணமுடியும்.

இத்தகைய மேன்மைப் பண்புடையவர்கள் சிறிது சோர்வு கொண்டது கண்டு நினைவுற்றதினால் வருத்தமோ அடைவார்கள்? மகிழ்ச்சியல்லவா கொள்வார்கள்.

ஒரு வட்டாரத்தில் கூட்டம் நடக்கிறது. இருபத்தையாயிரம் பேர் ஆர்வத்தோடு ஆடாமல் அசையாமல் இருந்து கேட்கின்றார்கள். கூட்டம் முடிகிறது. அந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்டிய வட்டாரத் தலைவரை நோக்கி உங்கள் தலைமையின் கீழ் எத்தனை உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று கேட்டால் அவர் "நான் ஒருவன் தான் இருந்து தொண்டு செய்து கொண்டிருக்கின்றேன்" என்கிறார். இன்னும் சில தலைவர்கள் ஐந்துபேர் பத்துபேர் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள்.

உறுப்பினர் கணக்கு இப்படியானால் கழகக் கொடிக்கணக்கு எப்படி என்றால் நல்ல பார்வையான இடத்தில் பல கட்சிகளின் கொடிகள் காட்சியளிக்கின்றன. தி.க. கொடி எங்கே என்றால் என்ன கொடி எதற்கு என்று திருப்பிக் கேட்கின்றார்கள். கொடிக் கணக்கு இப்படியானால் விடுதலைக் கணக்கு எப்படி என்றால் தலைவரை நோக்கி இவ்வூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்தில் தான் விடுதலை கிடைக்கவில்லை. இங்கு இருந்தால் ஒன்று கொடுங்கள் என்றால் ஏஜண்டு இந்த ஊரில் இல்லை என்கிறார்.

இந்த நிலைக்கு அந்தந்த வட்டாரத் தலைவர்கள் நாணம் இருக்க வேண்டாமா? தலைவர் என்பாரும், கழக உறுப்பினர் என்போரும் இரவு வரக்கண்டவுடன் இன்று நாம் கழகத்திற்கு என்ன செய்தோம் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா?

4. உடன் ஒத்துழைத்தால் கடன் தமிழர்கட்கு!

(குயில்; குரல் 1; இசை - 8; 22.7.58)

குயில் இரண்டாம் முறையாகத் துவக்கப்பட்டது. எதிர்பார்த்ததை விட ஆதரவு பெருகி வருகின்றது. இப்பெருக்கம் தமிழர்களிடையே வலுத்துவரும் தமிழ்ப்பற்றைக் காட்டுகின்றது.

இந்நிலைக்குக் காரணம் பெரியார் இயக்கம் ஒன்றே என்பதை நாம் மறந்தால் வாழ்வே நம்மை மறக்கும். குயிலுக்கு உடன் ஒத்துழைத்தல் கடன் தமிழர்கட்கு! குயிலுக்கு - குயிலின் மேன்மைக்கு - குயிலின் வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைப்பது இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழுக்கும் ஒத்துழைப்பதாகும். இம்முத்தமிழ் நாட்டின் விடுதலைக்கு ஒத்துழைப்பதாகும்.

இனி குயிலுக்கு ஒத்துழைக்கும் புலவருக்கும் எழுத்தாளருக்கும் எமது அன்பு வேண்டுகோள் சற்று நினைவு கூர்ந்து, தனித்தமிழிலேயே கட்டுரை, பாட்டு எழுதியுதவக் கூடிய மட்டும்!

சாதி ஒழிக - தமிழ்நாடு மீள்க! என்னும் உயிர் மருந்தே கொள்கையாகக் கொண்டு தமிழர் மானங்காக்கும் பெரியார் இயக்கத்தில் தி.க. இயக்கத்தில் உண்மைப் பற்றுடையவர்கள் மட்டும் குயிலை - எழுத்தால் - பிறவகையால் ஆதரித்தால் போதும். அக்கொள்கையை இனி ஆதரிக்க எண்ணுவாரும் எழுதலாம். எழுத்துக்கள் வரவேற்கப்படும்.

நாள் ஒன்றுக்கு ஏறத்தாழ நூறு புலவர்கள் பாவாணர்கள் பாட்டு எழுதி அனுப்புகிறார்கள். தமிழ் வாழ்க! தமிழ்நாடு வெல்க!

ஆயினும் அவை அனைத்தையும் குயிலில் உடனுக்குடன் வெளியிட எப்படி முடியும்? இயலும் அளவு வெளியிடுவோம். இயலும்போது வெளியிடுவோம். பொறுத்தருள்க.

மற்றொன்று

குயிலின் கொள்கையின் முன்னேற்றத்தை இன்னும் விரைவுபடுத்த எண்ணிப் பெருமுயற்சி செய்து உதவலாம். பெரியோர்களும், எழுத்தாளர்களும் குயில் விற்பனையாளர்களும்!

குயிலில் வரும் இசைப்பாடல்களுக்கு ஏற்ற இசை அமைத்துப் பாடுகின்றதொரு பாடகர் குழுவை ஏற்படுத்தலாம்.

அக்குழுவானது விடுதலை, குயில், ஈரோட்டுப் பாதை முதலிய ஏடுகளையும், விடுதலை நிலையச் சுவடிகளையும் அவையில்லா இடங்களில் இருக்கும்படி செய்யும் ஓர் விளம்பர நிறுவனமாகத் திகழவேண்டும்.

ஆங்காங்குள்ள புகைவண்டி நிலையத்தில், குயிலும் விடுதலை முதலியனவும் விற்கப்படவேண்டிய வகையில் முயலுவதும் இன்றியமையாது வேண்டப்படும் தொண்டாகும்.

5. தமிழ் மாணவர் ஆவல்!

(குயில்; குரல் 1; இசை 9; 29-7-58)

ஒருவன் வாழ்வு அவன் பிறந்த நாட்டின் மக்களுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அவன் கற்கும் கல்வியும் அவன் காணும் வழிகளும் அவன் ஈடுபடும் துறைகளும் அவன் ஆற்றும் பணிகளும் அவனுக்கு மட்டுமின்றி, அவன் நாட்டு மக்கட்கும் பயன்படுவன ஆகும்.

ஒரு நாட்டின் வேரிற் பிணைந்துள்ள பண்பாடுகளினின்று அந்நாட்டினன் ஒருவன் பிரிந்து வாழமுடியாது. "வாழ்கின்றானே அதோ ஒருவன்" எனின் அது தற்போதைய தோற்றம். அவன் மண்ணோடு மண்ணாய் மறைந்து போகவேண்டும். அது இயற்கையின் திட்டம்.

அறிவு வளர்ந்து கொண்டே - விரிந்து கொண்டே செல்லும் இயல்புடையது! கல்வி ஏனெனில் அந்த வளர்ச்சியை - விரிவை விரைவுபடுத்த உதவுகிறது.

தமிழ் மாணவன் காலத்தால் மிகப் பழைய ஆள்! அவன் அறிவு வளர்ந்து கொண்டு, விரிவடைந்து கொண்டு வருகின்றது. பதினாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக இடையில் மறைப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம். துண்டிப்பு ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. கண்ணுக்குத் தோன்றாமல் இருந்திருக்கலாம். தொடர்ச்சியற்றுப் போகமுடியாது.

தமிழ் மாணவனின் இன்றைய அறிவின் நிலை மகிழ்ச்சிக்குரியது. அது விரைவுபடுத்தப்படுகிறது. கல்வியால்! கல்வி தமிழ்மாணவனை இருகை ஏந்தி வரவேற்கின்றது! தமிழ் மாணவன் கல்வியின் இன்றியமையாமையை உணர்கின்றான். அவன் தனக்குரிய பண்பாடுகள் எவை? என்பதை உணர்கின்றான். அவன் தொண்டு செய்யப்பதைக்கின்றான். மறுப்பார் பெற்றோரானாலும் கற்றோரானாலும் எதிர்க்கின்றான்.

நான் எனக்கு மட்டுமா வாழவேண்டும்? என்று கேட்கின்றான். என்தொண்டு எனக்கு மட்டுமா என்று கேட்கின்றான்.

என் நினைப்பின் ஒவ்வோர் அணுவும் என் செயலின் ஒவ்வோர் அணுவும் என் நாட்டின் நலனை ஊட்டம் செய்ய வேண்டும் என்ற சரியான முடிவுக்கு அவன் வந்துவிட்டான் எனில் அது இயற்கையின் முத்தாய்ப்பு அல்லவா?

எத்தனை வகையான அழைப்புகள். எத்தனைவகையான கருத்துக்கள்! எத்தனை வகையான தேவைகள். எத்தனை வகையான இயக்கங்கள்!

எத்தனை வகையான ஏமாற்றுப் பேச்சுக்கள் எத்தனை வகையான வஞ்சனை முழக்கங்கள் அவன் காதில் அலையடித்துக் கொண்டு வந்து சேருகின்றன!

நான் தொண்டு செய்ய வேண்டும்! நான் தொண்டு செய்ய வாய்ப்பு வேண்டும்! எங்கே எந்த இயக்கத்தில்?

எது தமிழ்த்தாயின் தமிழகத்தின் கட்டளை? எது தமிழ்த்தாயின் தமிழகத்தில் பசி? அவன் உற்று ஆராய்கின்றான்.

ஒரு குரல் "தமிழர் ஒருதாயின் மக்கள்" சாதி என்பது சழக்கர் விட்ட கரடி! ஒன்றுபடும் தமிழரே! ஒன்று மீட்போம் தமிழகத்தை என்கின்றது.

தமிழ் மாணவனைத் தடுக்க முடியுமா? அதோ தாவி ஓடுகின்றான் தொண்டு செய்ய, அறங்காக்க தமிழர்கள் வாழ - தமிழ்நாடு வெல்க!

அவன் முன் திரிக்கப்படும் சரடுகள் பிசுக்குப் பிசுக்கென்று அறுகின்றன!

வெல்க தமிழகம்!

6. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

(குயில், குரல் 1, ஜிசை 12, 19.8.58)

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் வாழ வேண்டும். இளவரசர் முத்தையா அவர்களுக்கு என்விருப்பம். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமாகத் திகழவேண்டும் எனக் கருதி நிறுவப்பட்டது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் அண்ணாமலையரசரால் உங்கள் அருமைத் தந்தையாரால்!

ஆதலால் அந்த நிறுவனம் தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் நன்மை பயப்பதாய் இருத்தல் வேண்டும். தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் அமைந்த மேம்பாட்டுக் குறைவு நேராத வகையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதுவரைக்கும் தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் என்ன நன்மை செய்தது இந்த நிறுவனம்? நிறுவனத்திற்குத் தமிழர் காட்டும் ஆதரவின் எடைக்கெடையாகக் காட்ட வேண்டிய சலுகையையாவது தமிழருக்கும் தமிழுக்கும் காட்டியதுண்டா நிறுவனம். காட்டியதுண்டு என்றால் யாருக்கு? தமிழின் வேருக்கும் தமிழர் வாழ்வின் வேருக்கும் வெந்நீர் பாய்ச்சுவார்களே இன்றுவரைக்கும் அந்த நிறுவனம் காட்டிற்று.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் ஏற்பட்டது 1929 என்று நினைக்கின்றேன். இந்த ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளாக தமிழை எவ்வளவோ முன்னேறச் செய்திருக்கலாம். முன்னேறச் செய்வதற்குப் பதிலாக பிற்போக்கை ஏற்படுத்தியது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

பேராசிரியர்களாகப் பார்ப்பனரையே போட்டுத் தமிழைக் கெடுத்து வந்துள்ளது. தமிழரின் மேன்மையைக் குறைத்து வந்துள்ளது நிறுவனம். ரா. ராகவையங்கார் தமிழ்வரலாறு என்ற ஒரு நூலைச் செய்தருளினார். நிறுவனம் அவருக்குக் கொடுத்த ஆணவத்தால் சுப்பிரமணிய சாத்திரி என்பார் (தொல்காப்பியம்) சொல்லதிகாரம், வரலாற்று முறை தமிழ்வாசகம் முதலிய நூற்களை எழுதியதன் வாயிலாகவும் தமிழின் தமிழரின் உண்மை வரலாற்றையே தலைகீழாக்கியருளினார் நிறுவனத்தின் அருளினால்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு பார்ப்பாணைக் கொண்டு ஊர்ப்பாணையைக் கவிழ்ப்பதே இதுவரைக்கும் மகிழ்ச்சி தந்த செயலாக இருந்து வந்தது கண்கூடு. இந்தச் செயலெல்லாம் பாழாய்ப் போய்விடவில்லை. பார்ப்பனர் கட்சிக்கு நல்ல பயனை அளித்து, வந்தது - வருகின்றது இன்றுவரைக்கும்.

இதோ பாருங்கள்! திராவிட மொழியாராய்ச்சி துறையில் புகுந்து தெ.பொ.மீனாட்சி கந்தரனாரும், சேதுப்பிள்ளையும் விளையாடும் கத்தி விளையாட்டை!

இளவரசரே உம்முடைய தாய், உம்முடைய தாய்மொழியாகிய தமிழ், வடமொழியினின்று வந்ததாம். உம்முடைய நாகரீகம், தமிழ் நாகரிகம், வடவர் நாகரிகத்தினின்று வந்ததாம்! இவ்வாறு கத்தி விளையாடவில்லையா அதோ தங்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில்.

தென்பெருந் தமிழகத்தில் ஒன்றுமே இருந்ததில்லையாம். தலைக்கழகம், இடைக்கழகம் என்பன கட்டுக்கதைகளாம். குமரிநாடு என்ற பேச்சே பொய்ப் பேச்சாம். இவ்வாறு கூறுவதோடு அந்த அறியாமையும் உயிர் வளர்க்கும் ஆசையும் உடையவர்கள் தமிழின் உண்மையை எடுத்துக் கூறும் அறிஞர்களையும் தொலைக்கப்போகின்றார்களாம். இவர்களையும் இவர்கள் ஆதரிக்கும் ஆட்களையும் தொலைக்கும் நாளை இவர்களே குறித்துக் கொண்டார்களா என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகின்றேன்.

வண்ணாத்தி என்பது வண்ணாஸ்திரி என்ற வடசொல்லின் சிதைவாம். இப்படி எல்லாம் வடசொற்களினின்றே வந்தனவாம் தமிழ்சொற்கள்!

தெ.பொ.மீ., சேது இவர்களை நோக்கி நாங்கள் கேட்க வேண்டும் உங்களுக்குக் கெட்டுப் போகும் காலமூ என்று.

இளவரசரே, நாழிகைதோறும் கைவலிவு தோன்றுகிறது. தெ.பொ.மீ. சேதுக்களுக்கு நீங்கள் தூங்க வேண்டாம். இன்னும் தொடர்ந்து எழுதுகின்றேன். தமிழ்த்தாயின் வாழ்வு ஒழிக்கப்படுவதை! நீங்கள் இப்போதே செய்ய வேண்டியது ஒன்றே ஒன்றுதான்.

தெ.பொ.மீ., சேது இருவரையும் அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகத் தினின்று திராவிடமொழியாராய்ச்சிக் குழுவினினின்று துரத்திவிட வேண்டும். உங்கட்கு எத்தனையோ வேலைகள் இருக்கும். ஆயினும் சற்றே திருப்புங்கள் இந்தச் சூழ்ச்சிக்காரர்களின் பக்கம்.

கேட்டுப் பாருங்கள் அங்குள்ள தமிழ்ப்புலவர்களை! கேட்டுப்பாருங்கள் திராவிடமொழியாராய்ச்சி குழுவில் உள்ள இராமநாதன் முதலிய தூய தமிழ்ப்புலவர்களை.

தமிழுணர்வு மிகுந்த காலம் இது! தமிழர் தம் நிலையைக் கூர்ந்து நோக்கி வரும் காலம் இது.

வாழாது வாழ்ந்த ஓரினத்தை, ஒரு தனிமொழியை அடியோடு கவிழ்க்கும் வடவர் முயற்சியை முளையிலேயே கிள்ளிவிடுக! இல்லை எனில் பெருங்கொந்தளிப்பு ஏற்படும் தமிழ்நாட்டில், தமிழாராய்ச்சிக் குழுவில் மிகு பெரும்பாலோர் பார்ப்பனரும், அவர் அடிவருடிகளுமா?

இதுபற்றித் தொடர்ந்து எழுதுவேன் விளக்கமாக!

7. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் 2

பைந்தமிழ் ஒழிக்கும் பாழுங்கிணறா?

(குயில், குரல் 1, இசை 13, 26.8.58)

திராவிடமொழி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் கருப்பத்தினின்று வெளிவந்தபோதே தமிழர்கள் தம் மகிழ்ச்சியை அடக்க முடியாமல் 'தை தை' என்று கூத்தாடினார்கள். அப்போதே இந்த எண்ணத்தை உருப்பட வைப்பார்களா வடக்கர் என்று நாம் ஐயுற்றதுண்டு. ஆனால் அது உருவாயிற்று. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் அத்திட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டு செயற்படுத்தவும் தொடங்கிற்று.

முதலில் அது அதற்கொரு குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டும். அறிஞர்கள் அகப்படவில்லை. நம் பன்மொழிப்புலவர் ஒருவர்தாம் இருந்தார் தமிழ்நாட்டில்.... உடனடியாக அவரை மட்டும் ஏற்படுத்தினார்கள். தேவநேயப் பாவாணர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அதற்கெனக் குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் அமர்ந்து வேலையையும் தொடங்கினார் அவ்வளவுதான்!...

நீள, நீள அஞ்சல்கள் பறந்தன வடநாட்டை நோக்கி! நீள நீளத் தந்திகள் பறந்தன வடநாட்டை நோக்கி! போதுமா? தமிழ்நாட்டிற் கிடைத்த படித்த அடிமைகளைப் பிடித்துத் துரத்தினார்கள் வட நாட்டை நோக்கி! திராவிட மொழியை நடுவு நிலையினின்று ஒருவரோ ஒரு குழுவோ ஆராயும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டு விட்டால் வடமொழி தன் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொள்ள நேரிடும். வடமொழிச் சார்பான இந்தி முதலிய மொழிகள் முக்காடு போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல.

உலக மொழிகளில் தலையாய சில மொழிகளும் திராவிட மொழியால் வளர்ச்சியடைந்த கதை, மலிவுப் பதிப்பாகிவிடும். இவ்வாறாகவே வடவர் மொழிகளாகிய சருகுகள் காற்றில் பறக்க யாரைக் கேட்க வேண்டும்?

அஞ்சல் பறந்ததில் வியப்பென்ன? தந்தி பறந்ததில் வியப்பென்ன? அடிமையை வடநாடு ஒட்டியதில் வியப்பென்ன? வடநாடு இந்தக் கோளர்க்கு நூற்றுக்கு நூறு ஒத்திருப்பதாகக் குறிப்புக் காட்டிற்று. கூலிகளாகிய இந்த கோளர்கள் கம்மா இருப்பார்களா?

தெ.பொ. மீனாட்சி கந்தரனார் சொன்னார் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தரிடம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் திராவிட மொழி ஆராய்ச்சிக் குழுவை மேற்பார்வை பார்க்க ஒரு குழுவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று. இப்படி தெ.பொ.மீ. சொன்னதின் பொருள் என்ன? தம்மை இப்படி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான்.

தெ.பொ.மீனாட்சியாருக்குத் துணைவேந்தர் ஒத்துப் போகாமலா இருப்பார்? ஒத்துக் கொண்டது மட்டுமன்று. தலையில் துணியைக் கட்டிக் கொண்டு களத்திலே இறங்கிவிட்டார். வடக்கிலும் தெற்கிலும் இவ்வாறு எக்கச்சக்கமான கருங்காலிகளின் ஆதரவை எண்ணுந்தோறும் தெ.பொ.மீ. வறுவடைச் சட்டியில் நெற்பொரி போலக் குதிப்பார். கக்கத்துக் கத்தியை நன்றாகத் தீட்டிக் கொள்வார். ஒடுவார் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பாவாணரிடம்.

தேவநேயப் பாவாணரே, நீர் உம் வாயைத் திறக்கவே கூடாது- திராவிடமொழியின் உண்மையை வெளிப்படுத்தவே கூடாது. வெளிப்படுத்தினால் தொல்லை வரும்.

இப்படி ஒரு கூலி! கையிருப்பில்லாத ஒரு ஆள் எண்ணெயில் விழுந்த பண்ணியம் போல் மதிப்பதென்றால் பாவாணருக்கு வியப்பாய்தான் இருந்திருக்கும். ஆனால் உற்றுநோக்கித் தெ.பொ. மீ.யின் முதுகில் துணைவேந்தரும் இருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டவராய் எண்ணக்கடலில் தொயர் என்று விழுந்திருப்பார் பாவாணர். இது பூச்சாண்டி இயக்கமாகப் போய்விடவில்லை.

வடஇந்தியாவில், திராவிடமொழியை இருந்த இடம் தெரியாமல் ஒழித்தல் வேண்டும் என்ற எண்ணமுள்ள பெரிய பெரிய தலைவர்கள் பெரிய பெரிய பேராசிரியர்களோடு இந்த தெ.பொ.மீ. கலந்து உறவாடுவதைப் பாவாணர் நேரே கண்டார். தெ.பொ.மீ., சேது, நாராயணசாமிப்பிள்ளை ஆகியோருக்கு வடநாட்டுத் தலைவர்கள் இன்னின்ன வகையில் பதவி கொடுப்பதாய் வாக்களித்துள்ளார்கள் என்பதையும் பாவாணர் கேள்விப்பட்டிருப்பார். பாவாணர் உள்ளம் அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கும் ஆயினும் தளர்ந்திராது. ஏனெனில் பாவாணர் சட்டைப்பையில் நாலு கோடித் தமிழர்கள் இருக்கின்றார்கள். எங்கேயோ இருந்த அதே தெ.பொ.மீ. இப்போது எங்கே இருக்கிறார் தெரியுமா? அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே! என்ன சம்பளம் தெரியுமா? ஆயிரத்து ஐநூறு வெண்பொற்காசுகள். இந்தத் தொகை தனிச்சலுகை காட்டுகின்றது. தமிழ்ப்புலவர்களே காட்டிக் கொடுக்கும்

தெ.பொ.மீக்கு நீங்கள் எல்லோரும் அஞ்சி நடுங்குங்கள் என்று கூறுகின்றது அந்தத் தொகை! இன்னும் இதுபற்றி விரிவாகப் பின்னர் எழுதலாம். இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் திராவிட மொழியாராய்ச்சிக் குழுவில் யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்போம்.

தலைவர்

டாக்டர் கனித்குமார் சட்டர்ஜி

மற்றவர்கள்

டாக்டர் எஸ்.எம் காட்டர்

திரு. ஏ. சுப்பையா

டாக்டர். ஆர்.பி. சேதுப்பிள்ளை

திரு.லெ.ப.கரு. இராமநாதன் செட்டியார்

திரு. சீகாந்தையா

டாக்டர் மு. வரதராசன்

டாக்டர். மா. இராசமாணிக்கம்

திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்

திரு. தேவநேயப் பாவாணர்

திராவிட மொழியாராய்ச்சிக் குழு இதுதானே! இதில் தெ.பொ. மீ. இல்லையே! ஆனாலும் இந்தக்குழு கூடும்போது தெ.பொ.மீ. கட்டாயமாக உடன் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றாராம். பருப்பில்லாமலா திருமணம்? அந்தக் குழுவில் தீர்மானங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமே அதெல்லாம் தெ.பொ.மீ. தான். அந்தக் குழுவினர் தெ.பொ.மீ., சேது, சட்டர்ஜி ஆகியோரின் முடிவுக்கு ஒத்துவர வேண்டியதற்காக மற்றவர்கள் நடுங்க வைக்க வேண்டுமே அதெல்லாம் தெ.பொ.மீ.தான்.

மேற்படி குழுவுக்கு தலைவராக போடப்பட்டிருக்கும் கனித்குமார் சட்டர்ஜி யார் தெரியுமா? சமஸ்கிருதத்தை உயிர்ப்பித்து அதை உலகிலும் தென்னாட்டிலும் பரப்ப வேண்டியதற்காக நிறுவப்பட்டிருக்கும் ஒரு நிறுவனத்தின் தலைவர், பார்ப்பனர். இவர் திராவிட மொழியை ஒழித்துக் கட்டிவிட்டு மறுவேலை பார்ப்பதாக வாயில் வாய்க்கரிசி போட்டுக் கொண்டு தென்னாட்டிலே வந்து குந்திக் கொண்டிருப்பதைக் கொண்டே இவருடைய முனைப்பை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

எப்படித் தலைமைக்கு ஆள் தேடிப் பார்த்துள்ளார்கள் பார்த்தீர்களா? திறந்த பெட்டிக்கு திருடனையே காவலுக்கு வைத்தது போல இல்லையா? இன்னும் இதில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய இன்றியமையாத செய்தி என்னவென்றால் நாவலந் தீவின் முதல்வர் நேருவே மேற்படி சட்டர்ஜியைக் கண்டு முடுக்கி அனுப்பினாராம். திராவிடம் தனக்குரிய மேன்மை, தகுதியினின்று துண்டாடப்படாவிட்டால் திராவிடர் இந்தியை ஒப்புக் கொள்வது எப்படி? இது அவர்களுடைய மாற்ற முடியாத எண்ணம்.

நேரு இதில் காட்டும் ஊகந்தான், மக்கள் நிலையில் வைத்து எண்ண முடியாத தெ.பொ.மீ., சேது ஆகிய இரு பிள்ளைகளும் அளவுகடந்த நெஞ்சுறுதியோடும் கறுகறுப்போடும் இந்த அழிப்பு வேலையில் இறங்கியதற்கு காரணம் என்று தோன்றுகிறது.

ஒன்று கேளுங்கள். இந்தக் கையிருப்பில்லாத சேதுப்பிள்ளை, தேவநேயப் பாவாணர்க்குப் பின்னால் சேர்க்கப்பட்ட சேதுப்பிள்ளை திராவிட ஆராய்ச்சிக் குழுவினின்று தேவநேயப் பாவாணர் நீக்கப்பட வேண்டும் என்று மேலவர்க்கு அறிவிப்பு ஒன்று விளாக விளாசென்று விளாசி இருக்கிறாராம்.

சேதுப்பிள்ளைக்குத் தெரியும் இந்தக் குழுவில் தமிழர்கள் பாவாணரை நம்பியிருக்கிறார்கள் என்று. சேதுப்பிள்ளைக்குத் தெரியும் தேவநேயப் பாவாணருக்கு வரும் தீமை தமிழர்க்கு வந்த தீமையாகும் என்று.

அப்படித் தெரிந்தும் சேதுப்பிள்ளை இப்படிப் பெரிய கழி எடுத்து விளையாடுகின்றார் என்றால் பெரிய இடம் தமிழர்களைப் பார்த்துப் பல்லை நறநறவென்று கடிக்கிறது.

8. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் 3

டாக்டர் சட்டர்ஜி முன்னுரை

(குயில், குரல் 1, இசை 14, 2.9.58)

சென்றவாரக் குயிலின் தலையங்கத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் திராவிட மொழி ஆராய்ச்சிக் குழுவின் அமைப்பைத் தெரிவித்திருந்தோம். அதில் தலைவராகத் தேடி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் டாக்டர் கனித்குமார் சட்டர்ஜியின் போக்கும், அவர் மேற்போட்டுக் கொண்டிருக்கும் சமத்திருதப் பறையடிப்பும் மற்றும் பலவும் சொல்லியிருந்தோம். அவரை முன்வைத்தே தமிழரை ஒழித்துக்கட்டக் கூலி பெறவேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு திரியும் கோடாலி காம்புகள் இன்னின்னார் என்பதையும் சொல்லியிருந்தோம்.

இத்தலையங்கத்தில் டாக்டர் சட்டர்ஜி முன்னுரையில் சில பகுதிகளை எடுத்துக்காட்டி அவர் முகத்திரையை கிழிக்க எண்ணுகின்றோம்.

சென்ற ஏப்ரல் 1957 வாக்கில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மேற்படி திராவிடமொழி ஆராய்ச்சிக் குழு முதலாவதாகக் கூடியது. இக்குழுவின் தலைவர் டாக்டர் கனித்குமார் சட்டர்ஜி அல்லவா? அவர் தலைமையுரை - முன்னுரை கூறவேண்டுமல்லவா? அவ்வாறு அவர் கூறிய முன்னுரை 34 பக்கங்கள் கொண்ட நூலாக அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள் தமிழில் அல்ல; மலையாள மொழியில் அல்ல; கன்னட மொழியில் அல்ல. திராவிட மொழிக் குடும்பத்திற்கும் சம்பந்தமில்லாத ஆங்கிலத்தில் தான். அந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இதற்கு என்ன காரணம்? திராவிடமொழிகள் ஒன்றையும் காதால் கேட்டதுமில்லை சட்டர்ஜி.

இவ்வாறு வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் எத்தனை என்றால் ஆயிரக்கணக்கில்! வெளியில் தலைகாட்டிய படிகள் எத்தனை என்றால் பதினைந்தே! மீதியாக உள்ள படிகள் எல்லாம் எங்கே என்றால் மீனாட்சி அழகும் சேதுவும் ஆகிய பிள்ளைகளும் தங்கள் வீடுகளில் பின்கட்டில் உள்ள அறையில் அடுக்கி

வைத்துத் கொண்டார்களாம். நல்ல வேலை செய்தார்கள். வெளியில் மலிந்தால் தமிழர்களின் மூளையைக் கலக்க நேருமல்லவா? நஞ்சு கலப்பது, ஊசி மருந்தாக்குவது, ஊசி ஏற்றுவது, ஒட்ட மயிரை மாய்ப்பது, சுடுகாட்டில் சுடுவது, சாம்பலைக் குவிப்பது ஆகிய செயல்களையெல்லாம் திரைமறைவில் செய்து முடித்துக் கொண்டு, சாம்பலின் குவியல் மேல் ஏறிநிற்குகொண்டு.

எங்களைக் காட்டிக் கொடுக்கும் திருப்பணிக்கு வெற்றி! ஒழித்தோம் தமிழன்னையை! ஒழித்தோம் தமிழ் மேன்மையை, ஒழித்தோம் தமிழர் துடுக்கை, நாங்கள் மக்களினத்தைச் சேர்ந்தவர்களா? இல்லை இல்லை. ஈடும் எடுப்பும் இல்லாத ஓராய்ப் பிறவிகள். மீனாச்சி அழகு, சேது என்று பிறந்த பிள்ளைகள் நாங்களா? இரு கொள்ளிக் கட்டைகள்.

என்று முடிவுக் கூத்தாட்டுவார்கள். அதற்குள் புகளை நரிச்செயல்களை வெளியிடுவார்களா? வெளியிடக் கூடாதல்லவா?

முன்னுரை தொடங்குகின்றார் சட்டர்ஜி. ஆனால் அந்த முன்னுரை திராவிட மொழியாராய்ச்சி முன்னுரை இல்லை. அதற்கு முற்றும் மாறான ஒன்று பற்றிய முன்னுரை. அவர் சொன்னது! திராவிட மொழியாராய்ச்சியை இருகூறாகப் பிரித்து நடத்தலாம் ஒன்று திராவிடமொழிக்குள்ளேயே ஆராய்ச்சி நடத்துவது; மற்றொன்று திராவிட மொழியையும் வடமொழியையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சி நடத்துவது.

பயிருக்கு களை பிடுங்கவந்த சட்டர்ஜி பயிரை மேயவரும் காளைக்கும் அண்ணாந்தாள் கழற்றப் போகிறாராம்.

நேரே சொல்ல மனமில்லை சட்டர்ஜிக்கு தம்மூர்க்குச் செல்லும் கொடி வழிக்கும் வழிகாட்டுகின்றார் திராவிட மொழியாராய்ச்சி என்ற தலைப்பை விட்டு எங்கேயோ ஓடுகின்றார். முன்னுரையே மற்றொன்று விரித்தலாகிறதல்லவா? என்ன அழகாக முடிச்சவழிக்கின்றார்! இன்னும் கேளுங்கள்.

முற்காலந்தொட்டு ஆரியர்களும் திராவிடர்களும் வெளிநாடுகளிலும், இந்தியாவிலும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள் என்கிறார் சட்டர்ஜி. இதனால் சட்டர்ஜி சொல்ல வருவது என்னவெனில்,

திராவிடரும் வேறுநாட்டிலிருந்து இங்கு ஆரியர்போல வந்தவர்களே என்பதாம். இன்றைக்குப் பார்ப்பனரால் மாற்றியமைக்கப்பட்டு வரும் இந்தி வரலாற்றை உறுதி செய்கின்றார் சட்டர்ஜி. ஆரியர் இங்கு ஆடு மாடுகளை ஒட்டிக் கொண்டு வந்தவர்கள் என்ற உண்மை சட்டர்ஜிகளுக்கு இழிவை உண்டாக்குகின்றன. தமிழரும் அவர் போலவே வந்தவர்கள் என்று கூறுவதில் சட்டர்ஜிக்கு மகிழ்ச்சி.

இப்போது இராசாசி கூட்டம் புதுபல்லவி தொடங்கியதில் நாமெல்லாம் வியப்படைந்தோம். அவர்கள் சொல்லுவார்கள் ஆரியர்-திராவிடர் என்ற பிரிவு கலந்துபோய் விட்டது என்று.

அதையும் சட்டர்ஜி, தம் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுவிட்டார். மேலும் சட்டர்ஜி ஆரியர் திராவிடர் சண்டைக்கு வழியில்லை இந்து மதத்தை எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டதன் வாயிலாக ஓர் ஒற்றுமைக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்றும் முடிக்கின்றார். திராவிட மொழியாராய்ச்சி பற்றி பேச எழுந்தவர் ஆரியர் திராவிடரைப் பற்றி பேசிவிட்டு இந்துமதப் பற்றை முழுக்கம் செய்து மனநிறைவு பட்டுக் கொள்கிறார்.

இவர் முன்னுரை நூலை ஆங்கிலத்திலுள்ளதைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் ஏமாந்து போகும்படி இவர் மொழிநடை அமைந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த நடைக்குள் இவர் நெஞ்சம் புலனாகாமற் போகவில்லை.

9. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் 4

சட்டர்ஜி கூட்டம் நீக்கப்பட வேண்டும்

(குயில், குரல் 1, இசை 15, 9.9.1958)

தில்லி ஆட்சியாளர்களால் - நேருவால் தமிழர் வாழ்வு எல்லா வகையாலும் கெடுக்கப்படுகின்றன. அதற்கு காரணம் தமிழர் விடுதலை கோருகின்றார்கள் என்பதாகும்.

தமிழரின் இந்த எண்ணம் இன்று நேற்று தோன்றியதில்லை. ஏறத்தாழ முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றியதாகும். பெரியார் அஞ்சாது கூறினார் அன்றே! அன்று தொடங்கி அஞ்சாது பணியாற்றி வருகின்றார் இன்றுவரைக்கும். அத்தொண்டு நாளுக்கு நாள் பயன்தரத்தக்க நிலையடைந்து வருவதையும் தில்லிக்காரர் பார்த்து வருகின்றார்கள். முதன் முதலில் இந்த இராசாசி முதல்வராக இருந்த காலத்திலேயே இந்தியை கொணர்ந்து அவர் பட்டபாடு எச்சிலைக்கு அலையும் நாயும் பட்டிராது. அன்று கிளர்ந்தெழுந்த மக்களின் தோற்றம் கடலினும் பெரிதாயிருந்தது. அப்போது நடந்த ஒரு கதையும் நினைவுக்கு வருகின்றது. இராசாசி மறைமலையடிகளுக்கு ஆள் அனுப்பினார். அவரைச் சரிகட்ட. அவர் இந்தியை எதிர்க்காதிருக்க! யாரை அனுப்பினார், தெரியுமா?

இதே கூலி, இதே மீனாச்சி அழகைத் தான். மீனாச்சி அழகு மறைமலையடிகளிடம் வந்து என்ன சொல்லி அழுதது தெரியுமா? திங்கள் ஒன்றுக்கு ஐநூறு வெண்பொற்காக வருமானத்தில், ஓர் அலுவல் தருவார் ஆச்சாரியார் நீங்கள் இந்தியை எதிர்க்காதீர்கள்! என்றார். கான்றுமிழ்ந்து துரத்தினார் அடிகள்.

தில்லிக்காரர் இந்தியைப் புகுத்த வந்தனர். பெரியார் கொடி எரிப்பால் எதிர்த்தனர். படுத்தனர் தில்லிக்காரர் மீண்டும் எழுந்தனர். காலடி வழியாகப் புகுத்துகின்றார்கள் இந்திப் பாம்பை.

இது மட்டுமன்று. சமத்திருத்ததை மீண்டும் உயிர்கொடுத்து எழுப்ப வேண்டும் என்றும் கனவு காண்கிறார்கள். வேலையும் சிறிய அளவில் துவங்கியும் உள்ளனர்.

மற்றொரு வழி கண்டுபிடித்தார்கள். என்னவோ அந்த இருக்கின்றார்களோ, எவரிடம் தமிழ்நாடு கட்டுப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவரை அந்தப் பெரியாரை ஒழித்துக்கட்டவுமான மற்ற வேலையெல்லாம் செய்தனர் - செய்து வருகின்றனர்.

அரிசியை எல்லாம் மலையாளத்துக்கு ஏற்றுமதி செய்து தமிழரைச் சாகடிக்கின்றனர். மலையாளத்தினின்று அந்த அரிசி பாகிஸ்தானுக்கு போவது தெரிந்தும் பாகிஸ்தான் வாழ்ந்தாலும் வாழ்ந்து போகட்டும் தமிழர் சாகட்டும் என்று எண்ணியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒத்துத் தாளம் போட்டுவர வேண்டிய நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் சென்னை அமைச்சர்கள்.

ஈழத்துத் தமிழர்கள், நாடற்றவர் என்று இழித்தார்கள் தில்லியினர். இன்னும் தமிழர்கள் ஒழிந்து போகவில்லை என்று ஆழ்ந்து கருதினார்கள் தில்லியினர்.

தமிழின் மதிப்பை தொலைக்க வேண்டும். அது தொலைந்தால் தமிழர்கட்கு தமிழ்ப்பற்றுக் குறையும். தமிழ்ப்பற்று ஒழியவே அவர்கள் உடலினின்று உயிர் ஒழியும். தமிழ்நாடு திறந்த வீடாகிவிடும். வேண்டியளவு கொள்ளையடிக்கலாம் என்ற கண்டுபிடிப்புக்குப் பின்னர்தான் திராவிடர் மொழியைக் கொலைசெய்ய - அதன் மதிப்பைத் தொலைக்க கிளம்பினார்கள்

தில்லிக்காரர் நம்புகிறார்கள். திராவிடர் மொழியாராய்ச்சிக் குழுவினரைக் கொண்டு செயலில் வெற்றி பெறலாம் என்று. தில்லிக்காரர்கள் நம்புகிறார்கள். சட்டர்ஜியைக் கொண்டும் கூலி மீனாச்சி அழகைக் கொண்டும் கூலி சேதுப்பிள்ளையைக் கொண்டும் இதில் வெற்றி பெறலாம் என்று.

அவர்கள் நம்புவதற்கு மற்றுமொரு காரணம் உண்டு! இந்தத் திராவி மொழியாராய்ச்சிக் குழுவில் டாக்டர் இராசமாணிக்கனாரும் இருக்கிறா டாக்டர் சிதம்பரநாதனும் இருக்கிறார். இவர்கள் தமிழுக்கு ஆதரவு காட் என்ன கிழித்து விட்டார்கள். எலும்பு போடுவதாகத் தெரிந்தால் இவர்களு கண்மூடி, வாய் வாளாது காட்டிக் கொடுக்காமலா போய்விடுவார்கள்?

இவ்வாறு எண்ணியும் ஊக்கம் அடையலாம் சட்டர்ஜி கூட்டம்.

இன்னும் அந்தக் குழுவில் தமிழ்ப்பற்று மிக்காராயிருக்கும் இராமநாத செட்டியாரும் இருக்கிறார். இவரும் தமிழை அழிப்பார்க்குத் தா போடுகின்றார் என்று எண்ணலாம் சட்டர்ஜி கூட்டம்.

மீண்டும் எச்சரிக்கை முறையில் இளவரசர் முத்தையா அவர்கட்கு விண்ணப்பிக்கின்றோம்.

உடனே இந்தக் குழுவிலிருந்து சட்டர்ஜி தெ.பொ.மீ., சேது ஆகியோரைப் பிடர் பிடித்து வெளியில் தள்ள ஆவன செய்ய வேண்டும்.

கப்பலேறிச் சென்றுள்ள நாராயணசாமிப் பிள்ளை திரும்பி வந்தால், தமிழ் ஒழிப்பு வேலைக்கு எந்த வகையிலும் ஆதரவு கொடுக்காமல் திருத்திப் பிழைக்கும் படி செய்ய வேண்டும்.

டாக்டர் இராஜமாணிக்கனாருக்கும் ஓர் வேண்டுகோள். ஆளுக்குத் தக்கபடி வளைந்து கொடுக்கும் வேலை வேண்டாம்.

டாக்டர் சிதம்பரநாதன் அவர்களுக்கு விண்ணப்பம். நீங்கள் தமிழுக்கு வாளைத் தூக்கி போர் செய்ய வேண்டாம். தமிழுக்கு தீமை செய்வோரை ஒட்டிப் போகக்கூடாது.

இராமநாதன் செட்டியாரைக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம். சட்டர்ஜி கூட்டத்தை ஆதரிக்க வேண்டாம்.

உடனே தமிழைத் தொலைக்கக் காப்புக் கட்டிக் கொண்டுள்ள இந்தக் கூட்டம் குழுவினின்று நீக்கப்படும் என்ற அறிகுறி ஏற்படாவிட்டால் நம் தொடக்கத் தாக்குதல் பொதுக்கூட்டக் கண்டனங்களேயாகும் என்பதைத் திருவாளர் முத்தையா அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

10. திருச்சியில் பெரியார் 80-ம் ஆண்டு விழாவும் பாரதிதாசன் கவிதைப் போட்டியும்

இரண்டுநாள் நிகழ்ச்சி

(குயில், குரல்-1, இசை-18, 30-9-1958)

திருச்சி நெல்லாலை உடையவர் வள்ளல் கப்பிரமணியனார். இவ்விழாவைத் தம் பொறுப்பில், தம் செலவில் நடத்தினார்கள்.

பாரதிதாசன் அவர்களின் தலைமையில் தலைவர் வேதாசலனாரும், பாவலர் பாலசுந்தரனாரும், தோழர் சனார்த்தனமும் மற்றும் புலவர்கள் பலரும் தமிழர்க்குப் பெரியார் கிடைத்தற்கரிய தலைவர் என்றும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக இத்தகையத் தலைவர் தமிழருக்குக் கிடைத்ததில்லை என்றும் அப்போதும் கிடைத்திருந்தால் இப்போது தமிழர் இந்தக் கீழான நிலையை எய்தியிருக்க மாட்டார்கள் என்றும் கூறிப் பெரியார் நீனாள் வாழவேண்டும் என்று வாழ்த்தினார்கள்.

குறிப்பிட்டதக்க செய்தி ஒன்று :

சிறை சென்று சிறைகாப்புக் கழுக்கு இறையான பத்துத் தொண்டாகட்கும் பத்தாயிரம் மக்கள் எழுந்து நின்று இரக்கம் காட்டிய காட்சி வடவர் ஆட்சிப் பிடிப்பின் ஆணிவேரையே அசைத்தது எனலாம்.

இரண்டு நாட்களிலும் இவ்வகைச் சொற்பொழிவுகள் மட்டுமா? பாரதிதாசன் பாட்டுப் போட்டியிற் கலந்துகொண்ட ஏறத்தாழ அறுபது பாடகர்களும் இரண்டு நாட்களிலும் தொடர்ந்து பாடிக் காட்டினார்கள். தலைவர் வேதாசலனார் முதலிய தீர்ப்பாளர்களின் முடிவுப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடகர்கட்கு ரூ.50-ம், ரூ.30-ம், ரூ.10-ம் வெள்ளிப்பதக்கமும், நற்சான்றிதழ்களும் அளிக்கப்பட்டன.

இது மட்டுமல்ல! இரண்டு நாட்களிலும் தொடர்ந்து கலைநிகழ்ச்சி கண்ணையும் மனத்தையும் கவர்ந்தது. அக்கலை நிகழ்ச்சியின் ஆடல்வல் இரண்டு செல்வச் சிறுமிகள் இரண்டு சிறுமிகளின் ஆடல் முன்னேற்றமென் மலையுச்சியைத் தொட்டுவிட்டதாகத் தலைவர் குறிப்பிட்டார்.

அப்பாங்கில் சிறைசென்று மீண்ட தோழர்களுக்கும் வந்தார்க்கு இருந்தாருக்குமாக இரண்டு நாட்களிலும் வள்ளல் நடைபெறுவித்த விருந்தி பங்கு கொண்டோர் தொகை மிகப்பெரியது. திருச்சியே வியந்தது வள்ள பெருமனத்தை. இந்த விழாவில் பொதுமக்கட்குப் புதிய கருத்துக்க கிடைத்தன. பாரதிதாசன் குயிலிலும், நூற்களிலும் வெளிவந்த ஏறத்தாழ நூ பாடல்களுக்கு ஏற்ற இசை கிடைத்தது.